

Visitaforedrag Gjerdrum og Heni – 30.3.2014

«Tenke helhet, se muligheter, handle sammen»

Profeten Jeremia skrev til alle dem som var drevet i eksil fra Jerusalem til Babel: «Bygg dere hus og bo i dem, plant dere hager og spis frukten (..). Dere skal fremme fred for den byen som jeg har ført dere til, og be til Herren for den (..) For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanke og ikke ulykkestanke. Jeg vil gi dere fremtid og håp!» (Jer 29,4-11). Jeremias ord er uttrykket et kjerneoppdrag til den kristne kirke til alle tider. Dette er ikke avhengig av at styresmaktene tilhører den kristne kirke eller er en eller annen form for statskirke. Staten i Babel var Nebukadnesar, Israelfolkets fiende. Kirken er sendt til verden for å formidle Guds visjon for mennesker og samfunn, ledsage mennesker i hverdagslivet og til fellesskap med den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus, og tegne fremtidshåp for livet og i møte med døden.

I vår tid, her i Borg, er kirken sendt til de mange lokalsamfunn med det samme oppdraget Jeremias uttrykte, der menneskene bygger sine hus og driver sitt arbeid. Til forskjell fra Israelfolket i Babel, er kirkens medlemmer historisk og aktuelt et flertall av menneskene her og vi lever i et folkestyre. Her velger menneskene tillitsvalgte som gir befolkningen tjenester de i vår velferdsstat har rett til og de utvikler planer for lokalsamfunnets fremtid. Sammen med arbeid og fritid utgjør dette tilsammen rammene for menneskenes liv her i Gjerdrum. Det er til denne virkeligheten kirken er sendt med Den treenige Guds visjon og budskap. Da må kirken samarbeide med lokalsamfunnets tillitsvalgte for å skape en god fremtid for alle som bor her.

I kommuneplanen for Gjerdrum for perioden 2012 – 2024, har kommunen konkretisert en visjon om å fremstå som mulighetenes kommune. For å realisere denne visjonen har kommunen valgt fem fokusområder for de neste ti år: Oppvekst, folkehelse og omsorg, næringsutvikling, klima og miljø, og økonomi. Den gode fremtiden for Gjerdrum må skapes ved et dynamisk samspill mellom offentlige institusjoner og planer, næringsdrivende, innbyggernes mange og varierte organisasjoner og familiene. Kommunens visjonsformulering - «Tenke helhet, se muligheter og handle sammen» - uttrykker dette og er fremtidsrettet og inkluderende.

Videreutvikling av det levende lokalsamfunnet med høy innflytting må også hente næring fra de historiske røttene slik det reflekteres i målsetningen om å bevare de store landbruks- og friluftsområdene, å legge til rette for et rikt lokalt kulturliv knyttet til **Kulturhuset**, og sentrumsplanens mål om å bevare Ask sitt landsbypreg.

I årene fremover viser prognosene at Gjerdrum gjennom tilflytting, hovedsakelig fra andre kommuner i Norge, får en årlig befolkningsvekst på 2,5 %. Kommunen har allerede en befolknings sammensetning som er yngre enn landet for øvrig. Dette er imidlertid ikke noe nytt. Folketellingen i 1910 viser at befolkningen i Gjerdrum var overraskende ung – hele 48 % tilhørte årsklassene fra 0-19 år – og det var en betydelig flytting, både inn og ut av bygda. Av 1647 innbyggere var hele 507 av disse – altså 30 % - født utenfor Gjerdrum, og innflyttingen var stort sett fra andre kommuner på Østlandet, i tillegg til fremmedkulturelle - 16 svensker.

Den gangen fant folk sitt levebrød hovedsakelig i landbruket. Kvinnene reiste til Lillestrøm og solgte egg og bær på torget, og nærheten til hovedstaden var en stor fordel for omsetningen av melk, ost og smør. Også i dag preges arbeidslivet av at mange pendler ut enten til stor-Oslo eller Gardermoen, og arbeider i service- og kunnskapsbedrifter. Uttrykket «**drabantbygd**», som jeg hørte i løpet av visitasen, er et ny-ord for meg, men er dekkende for den virkeligheten som befolkningen her i Gjerdrum lever i.

Selv om det finnes noen likhetstrekk mellom Gjerdrum-samfunnet i dag og hundre år tilbake, er rammevilkårene radikalt endret. Det som fremfor alt preger dagens samfunn er høy velstand, raske endringer og stor mobilitet. Dette gir bedre livsbetingelser og økte muligheter for selvrealisering for mange. Samtidig har noen vanskeligheter med å henge med. De utvikler psykiske plager og slitenhet i møte med de mange forventninger og krav som følger med en samfunnsutvikling med store forandringer og sterkt press. Dette forsterkes når avstanden mellom samfunnsgrupper øker, slik som i Gjerdrum, og bidrar til at de som sliter med helsen, skjules av de gode gjennomsnittstallene. For å oppnå god folkehelse for alle når inntektene øker for flertallet, blir det særlig viktig at lokalsamfunnet mobiliserer for verdier som ikke kan kjøpes for penger.

Professor i sosialmedisin, Per Fugelli, har identifisert det han kaller for folkehelsens fem grunnstoffer, som ikke kan kjøpes på apotek eller i helsekostbutikken, men som utvikles i de små og store fellesskapene vi er en del av. Disse fem grunnstoffene er i følge Fugelli **tilhørighet, verdighet, handlingsrom i eget liv, mening og trygghet**. Disse fem grunnstoffene for en god folkehelse, gir også en god struktur til kirkens deltagelse i å skape fred og en god fremtid for menneskene her i Gjerdrum.

Tilhørighet

I tider med store og raske samfunnsendringer med krav om tilpasning til en ukjent fremtid, øker også behovet for forankring og tilhørighet. Lokalsamfunnets røtter må gis næring slik at de kan gi bærekraftig vekst under vekslende forhold. Kirken er av Gjerdrumsamfunnets dypeste røtter helt tilbake til middelalderen og den er fortsatt levende og i vekst. **Kirkene her i bygda** er reist på steder der det høyst sannsynlig har stått kirker helt siden middelalderen. I Heni kirke som ble reist i 1864, gjenfinnes grunnmuren og et krusifiks fra middelalderkirken, samt tømmer fra en tidligere trekirke. Også Gjerdrum kirke, innviet i 1686 etter at den forrige kirken brant ned, har trolig røtter tilbake til middelalderen. Døpefonten i Gjerdrum kirke er fra slutten av 1600-tallet, og i denne har foreldre i over 300 år båret sin barn til Kristus i dåpen og

gitt mennesker identitet som del av den universelle kristne kirke. På gravplassene rundt kirkene er generasjonene før oss er til stede og gir forankring og identitet til de som lever nå. Slik er Gjerdrum og Heni kirker de fremste identitetsmarkørene og tradisjonsbærerne i dette lokalsamfunnet. Kirken bør legge til rette for at mennesker som oppsøker gravplassene også finner kirkerommet åpent for personlig refleksjon. Slik blir kirkerommet et fellesskapsbyggende sted der forbindelsene mellom generasjonene og mellom menneskene leves i frihet og på lokalsamfunnets møteplass mellom Jesus Kristus og menneskene.

Befolkningen i Gjerdrum slutter opp om kirken og bekrefter ved sine handlinger at de ser kirken som et viktig sted for identitet, tilhørighet og livstolkning. Selv om **andelen medlemmer** i Den norske kirke i Gjerdrum har gått ned og utgjorde 78,6 % prosent av befolkningen i 2013, har **medlemstallet** økt med over 300 medlemmer siden 2005.

Gudstjenesten er den kristne kirkes grunnleggende, hellige handling som har vært feiret hver eneste søndag i snart 2000 år over hele verden. Gudstjenestedeltakelsen i Gjerdrum og Heni sokn hadde i 2013 et gjennomsnitt på 110 deltakere per gudstjenestene. Dette er det høyeste tallet de siste 8 årene og er svært gledelig. Det bør være mulig å fortsette denne positive trenden slik at gudstjenesteoppslutningen blir 130 fremmøtte per gudstjeneste om tre år.

I den nye gudstjenesten har Kirkemøtet lagt stor vekt på involvering og deltakelse av hele Guds folk. **Trosopplæringen** er allerede knyttet tett til gudstjenesten, og det er viktig at denne tilknytningen opprettholdes og videreutvikles med involvering og deltagelse av ulike aldersgrupper, også barnas foreldre og ikke minst dåpsfølget. Det ligger også et stort potensiale i å invitere ulike **humanitære grupperinger, lag og foreninger** til å sette et særpreg på gudstjenesten, gjerne gjennom samarbeid om forbønnsemner, temagudstjenester, musikk eller lesninger - slik som **Bondekvinnelaget** nå er med og bidrar under høsttakkefesten. Gudstjenestene på **sykehjemmet** er eksempel på gudstjenester som feires der folk er, og den nyetablerte **søndagsskolen** i tilknytning til gudstjenestene i Gjerdrum kirke er et viktig tiltak for å legge til rette for et regelmessig gudstjenesteliv for både barn og småbarnsforeldre. **Barne- og ungdomskorene**, i samarbeid med **Normisjon**, er gode fellesskapsbyggende aktiviteter som gir dem en kulturell kapital de bærer med seg hele livet.

I løpet av visitasen har det blitt flere samtaler om behovet for et sentrumsnært kirkebygg som kan være et åpent rom der veksten i boliger vil finne sted, og dit folk fra hele bygda samles for mange forskjellige gjøremål. I tillegg til herredshus, idrettshall, forretninger, hotell, skole og kulturhus, er det naturlig å planlegge for en moderne arbeidskirke med sakralt preg og rom sammen med åpne samlingssteder og kontorer sentralt i Gjerdrum. Et slikt signalbygg vil kle sentrum i landsbyen. Det er flott at menighetsrådet jobber strategisk og målbevisst for å få sikre at en **kirketomt** inkluderes i kommunens sentrumsplanlegging.

Samtidig er det viktig å finne ut av hvilke kirkelige aktiviteter som svarer på behov i lokalsamfunnet som allerede nå kan utvikles i sentrum, innenfor den eksisterende infrastruktur. Det er åpenbart at det ligger til rette for å utvikle noen av arbeidskirkens funksjoner i **Kulturhuset**, som et mer differensiert gudstjenestetilbud,

kirkeakademivirksomhet og andre typer tilbud i helgene. I **Misjonshuset** har menighetsråd og **Normisjon** et fint samarbeid om **Babysang, Etter skoletid, Nattkafé og G-17-gudstjenestene**. Skolens ungdomsklubb kan kanskje også være et lokale kirken kan bruke til åpne hus lørdagskvelder. Kirken i Gjerdrum sentrum kan også etablere virtuelle møteplasser i sosiale medier for de ungdommene som trives best der. Det kan godt tenkes at foreldre og besteforeldre som ikke allerede er engasjert i kirkens arbeid, vil kunne delta på slike arenaer.

Oppslutningen om **konfirmasjonen** er god. I 2013 valgte hele 80 % av kullet å bekrefte sin kristne identitet ved å velge kirkelig konfirmasjon i et kulturklima der dette slett ikke er selvfølgelig lenger. Dette er den høyeste oppslutningen de siste 10 årene, og viser at konfirmanttiden har et meget godt omdømme i bygda, med konfirmantleiren som en suksessfaktor. Her har kirken et svært viktig møtepunkt gjennom et helt år med bygdas ungdommer og deres foresatte, og det gir grunnlag for mobilisering både av ungdom og foreldre.

Det er imidlertid grunn til stor bekymring over at **andelen døyte** i Gjerdrum og Heni viser store svingninger og i fjor var nede på 45 % av antall fødte. Det er en svært kritisk nedgang fra 2008, da 80 % av alle fødte ble døpt. Det er derfor bra at arbeidet med å utfordre foreldre til dåp løftes frem som en prioritert oppgave og var viktig del av samtalen jeg hadde med menighetsrådet. Denne utfordringen er ikke Gjerdrum og Heni sokn alene om. Som bispedømme har vi derfor identifisert dette som en hovedutfordring fra 2014, og utvikler strategier og tiltak som gir mennesker frimodighet til å bære barna sine til dåpen og fastholde sin tilhørighet til Den norske kirke i en ny tid.

Det er en særlig utfordring å stimulere de foreldrene som selv er medlemmer i kirken til å velge dåp for sine barn. For kirken i Gjerdrum må det derfor utvikles gode rutiner for å invitere nybakte foreldre til dåp og trosopplæring. Innflyttede familier må få hjelp til å forankre livene sine i en av lokalsamfunnets fremste identitetsbærende rom og identitetsskapende felleskap. **Babysangen**, som har god oppslutning etter at den ble flyttet til Misjonshuset, er et utmerket eksempel på en nettverksbyggende, integrerende og dåpsrekrutterende arena. Det blir også viktig å legge til rette for dåp for alle aldersgrupper - både barn, unge og voksne - og det er derfor fremtidsrettet at kirken i Gjerdrum nå profilerer dåpen både gjennom reklamespøter på Facebook og påmeldingsmulighet på nettsidene. Fleksible muligheter for **kirkelig vigsel** er også en viktig arena for å knytte familiene til kirken og fremme dåp av ekteparenes barn.

I Gjerdrum og Heni sokn feires det **nattverd** på 93 % av alle gudstjenester, og antall nattverdgjester viser en fin økning de siste fem årene. Det er ingen grunn til å bekymre seg, slik sokneprest Flood (1878-1885) gjorde da nattverddeltagelsen i prestegjeldet sank fra 1138 til 524 i løpet av hans tid ved embetet. Floods etterfølger, Torgeir Bræck, innberettet til biskopen at den synkende nattverddeltagelsen kom av Floods strenge forkynnelse: «Jeg vil her bemærke, at jeg under Udøvelsen af den private Sjelepleie har truffet paa ikke saa faa, som af Frygt for egen Uværdighed i lengre Tid har holdt sig borte fra Nydelsen av Naddverden». Nattverden, der den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus kommer til oss,

skaper et raust gjestebud og gir oss et bærekraftig fundament for tro og liv, uavhengig av våre følelser og meninger. Gjennom forkynnelse, sjelesorg, undervisning og tilgjengelighet må denne forståelsen av nattverdens betydning fortsette å prege kirkens møte med menneskene også i Gjerdrum og Heni sokn. Det er spesielt gledelig å høre at det nå er stadig flere fra **dåpsfølgene** og **barn** som er med på trosopplæringsgudstjenester som kommer til nattverd.

Kirken i Gjerdrum er godt synlig i det offentlige rom med et utmerket **menighetsblad** som leses av mange i bygda, profilering i kommunens og Frivillighetsentralens månedlige **informasjonsblad**, den tradisjonsrike **kirkekalenderen**, en funksjonell **hjemmeside** og høy bevissthet om tilstedeværelse på **sosiale medier**. Dette er fremtidsrettet strategi som når ut både til unge og de stadig flere eldre som bruker blant annet Facebook. I løpet av første halvår 2014 vil Den norske kirke få helhetlige nettsider som Borg bispedømme vil utarbeide en kommunikasjonsstrategi til, og som Gjerdrum og Heni sokn må knytte seg til. Det gir økt mulighet til samkjøringer og større muligheter for kontakt med medlemmer og lokalsamfunnet, blant annet gjennom dialogisk kommunikasjon.

Gjerdrum kirke er et meget fint kirkerom som gir en verdig ramme både for sorg og glede. Det nye **orgelet** gir økte muligheter til å uttrykke mennesker livsfølelser i dette rommet som er møteplassen mellom Den treenige Gud i Jesus Kristus og menneskene, med hele vår virkelighet. Samtidig ser jeg fram til den strategien for kirkens musikk og kulturarbeid som er under utvikling. I en bygd med så rikt kulturliv, er dette en viktig prioritering.

Verdighet og handlingsrom i eget liv

Kirken bekjenner at menneskets verdighet ikke konstrueres gjennom våre egne prestasjoner, men ved at hver enkelt av oss er skapt i Guds bilde og elskes så høyt at Gud sendte Jesus til menneskene for å redde oss fra ondskap og død. Selv om kirken i sin historie altfor ofte har talt menneskers verdighet ned, har hun allikevel gitt mange mennesker storsamfunnet marginaliserte, erfaring av egen verdighet. Gud ønsker myndige mennesker som er i stand til å bruke den utrustning og de ressurser de har fått av Gud i gave, til beste for sine egne og andres liv. Kirkens oppdrag er å være med å legge til rette for dette. I vår tid er dette ikke mindre viktig når alt for mange knytter sin verdi til sin evne til ytelse og mulighet til nytelse.

Dette menneskesynet gjennomsyrrer **kirkens undervisningsprogram**. Her i Gjerdrum menighet trer det tydelig frem i den fine **barnehage** menigheten driver og som gir barna og deres foreldre en opplevd erfaring av kirkens verdigrunnlag. I de mange trosopplærings tiltakene gir kirken en dannelsesreise i verdier, livsholdning, meningsfulle ritualer, hjemstavnsfølelse i kirkerommet og kunnskap om kirkens tro.

Kirken og skolen har gjennom mange år hatt et tett og godt samarbeid her i Gjerdrum. Skole- og barnehagegudstjenester er godt etablerte ordninger. I møtet jeg hadde med rektorene registrerte jeg med interesse deres vurdering av at **RLE-faget** også i Gjerdrum har blitt et velfungerende fag, slik det også meldes om fra andre kommuner. I tillegg til at faget formidler kjernekompetanse viser lærernes erfaringer at faget også åpner et bredere rom for å diskutere og samtale om eksistensielle problemstillinger. **Spørretimen på ungdomsskolen** bekreftet dette.

Det er en viktig dimensjon ved en kunnskapsbasert skole, som også kirken kan bidra inn i. Dette samarbeidet på skolens premisser, kan nå være tjent med at den eksisterende skolekirke-planen utvikles med sikte på å konkretisere samarbeidsprosjekter knyttet opp mot kompetansemålene i RLE-faget og andre skolefag som musikk, lokalhistorie og kunstfag.

Det er også **utfordringer i folkehelsen** i lokalsamfunnet innenfor psykisk helse, inkludering av flyktninger og fattigdomsbekjempelse. Her har Gjerdrum Idrettslag med sitt sterke verdifokus og formidable mobilisering (88,1 % medlemmer av aldersgruppen 6-12 år!), gjennom en årrekke utført en betydelig og høyt anerkjent innsats med et sterkt fokus på verdier og involvering. Også kirkens inkludering av kristne **flyktninger** er anerkjent og fungerer godt og integrerende. Det er en kirkelig oppgave å bidra til at befolkningen her vil ta i mot alle de flyktninger staten ber dere bosette – det betyr en økning på 3 flyktninger i året, og at de som har annen religiøs tilknytning, ledsages til sine trosfelleskap.

Samtidig må kirken gjennom forkynnelse, holdningsskapende arbeid og diakonal kompetanse bidrar til å snakke opp også **andre utsatte og sårbare grupper**, mobilisere til en **besøktjeneste** som forsterkes kommunens førstelinjetjeneste, og være med og legge til rette for deltakelse i lokalsamfunnet av alle som bosetter seg i Gjerdrum. Dåpssamtalene og ulike tiltak i trosopplæring – der kirken møter bredden av befolkningen – er viktige arenaer for å samtale med barn og foreldre om helt grunnleggende verdispørsmål som toleranse, respekt og nestekjærlighet. Kommunens kompetanseutvikling for sine ansatte knyttet til barn i risikosonen, håper jeg kan inkludere også kirkens ansatte.

Et annet samarbeidsområde er **helsesektoren**. Jeg fikk være med på gudstjeneste på **sykehjemmet** og har i løpet av visitasen snakket både med brukere og avdelingslederene ved sykehjemmet og i hjemmetjenesten. Forholdet mellom kirken og helse- og omsorgssektoren har gjennom mange år vært preget av en åpen tone og et godt samarbeid. Kirkens involvering i begravelser gjør det naturlig at kirken kobler seg sterkere på det gode arbeidet som kommunen allerede gjør innen **palliativ omsorg**, et ansvar som nå i større grad, som en følge av samhandlingsreformen, ligger på kommunenivå. Her kan kirkens ansatte være en ressurs for helsesektorens ansatte i deres kompetanseutvikling.

Som en del av samhandlingsreformen har Helsedepartementet også presisert at kommunen har ansvar for å oppfylle alle tilskuddsmottageres rettighet til **religionsutøvelse**. Religionsutøvelse ytrer seg først og fremst i handlinger og ritualer og dernest i meninger og livssyn. Når kognitive evner svekkes, øker derfor også behovet for religiøse handlinger. Derfor er det svært viktig at helsetjenesten utarbeider gode rutiner når mennesker registreres som tjenestemottagere på sykehjem, hjemmetjenester og bofelleskap, slik at deres **tilhørighet til kirke- eller trossamfunn blir registrert** og deres tros- og livssynssamfunn varsles. Siden de aller fleste som bor på helseinstitusjoner er medlemmer av Den norske kirke, er det naturlig at kirken har en sentral rolle når kommunen skal legge til rette for dette. Borg bispedømme har, i samarbeid med Helsedirektoratet og Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn (STL), utarbeidet et **veiledningshefte om tros- og livssynsutøvelse i den offentlige helsetjenesten**. Dette heftet legger et godt grunnlag for en fagdag mellom kirken,

andre tros- og livssynssamfunn og den kommunale helsetjenesten i Gjerdrum, med sikte på økt samhandling for at tjenestemottakere skal få oppfylt sine lovfestede rettigheter til religionsutøvelse.

Den norske kirke her i Gjerdrum er en del av den globale kirke. Det er fint å se hvordan ungdommene involveres i **Fasteaksjonen** til menighetens egen organisasjon Kirkens Nødhjelp og at dere nå sammen med Stefanusalliansen etablerer et prosjekt innenfor **Samarbeid Menighet og Misjon (SMM)** for å støtte mennesker i Kairos fattigstrøk gjennom det meget viktige arbeidet til Madam Maggi. Nestekjærligheten er for en kristen kirke global, og kirkens organisasjoner hjelper oss til å krysse grensene vi mennesker lager mellom oss.

Stab, råd og utvalg

I 1886 var biskop Carl Peter Parelius Essendrop på visitas i Gjerdrum. I sin visitasinnberetning skrev sokneprest Torgeir Bræck følgende: «Her er stille og roligt i enhver Henseende – man mærker ingen blussende Flamme, ingen fortærende Ild, man fristes næsten til at sige, at der er lidt dødt (...). Der mærkes dog, at Livet rører sig, omend svagt».

128 år senere kan herværende biskop forsikre dere om at denne beskrivelsen absolutt ikke er gyldig lenger. **Menighetsråd og fellelsråd** er svært kompetente, sitter med et godt innblikk i hva som skjer i Gjerdrum, og virker godt rustet til å ta tak i de strategiske utfordringene som ligger i de mange mulighetene kirken har i fremtidens Gjerdrum. Alle **ansatte** gjør en stor innsats og fremstår som en reflektert, velfungerende og dedikert stab med klare visjoner for fremtiden. I møte med de mange utfordringer og muligheter i Gjerdrumsamfunnet, ikke minst på grunn av den betydelige befolkningsveksten, er det åpenbart at personalressursene er begrensede. Det bør derfor være naturlig med en dialog med kommunen med sikte på å få etablert en diakonstilling i soknet. Det var svært inspirerende å møte de mange **frivillige** i kirken på torsdag kveld til samtale om kirkens fremtid her i Gjerdrum. Dedikerte mennesker er en livsnerve i utøvelsen av kirkens sendelse, også her. Og en dyptfølt takk til alle dere som har lagt ned betydelige ressurser i denne visitasen, og gjort den til en minneverdig opplevelse for meg.

Utgang: Mening og trygghet

Etter en ukes visitas har jeg møtt en vital kirke i et vitalt lokalsamfunn, der mange gode krefter er med å bygge et fremtidsrettet lokalsamfunn basert på bærekraftige verdier som verdighet, mening, handlingsrom i eget liv, tilhørighet og trygghet. Denne oppgaven blir ikke mindre i tiden som kommer. I møte med alle utfordringer og muligheter skal vi ikke stirre oss blinde på oppgavene, men hele tiden søke kirkens gaver i Ord og sakrament. Forankret i Guds handling for oss, gir Gud oss gaver. Min kommende kollega i Tunsberg, Per Arne Dahl, har formulert fem slike gaver:

«I en verden med larm og pes tilbyr kirken stillhet.

I en virkelighet med overfladisk og billig juggel tilbyr kirken oss det hellige

I en nådeløs kultur inviterer kirken til et fristed av en annen verden.

I et samfunn hvor det er fort gjort å bli ufrivillig alene, tilbyr kirken felleskap.

Og i en kompleks tidsalder med mange grunner til resignasjon og kulde er kirken garantisten for at håpet skal overvintre».

Jeg vil legge til:

I en verden der forskjellen mellom rike og fattige øker, gir kirken mennesker konkrete handlingsalternativer for global solidaritet.

I et verdenssamfunn der klimakrisen rykker stadig nærmere, gir kirken et bærekraftig grunnlag for å forandre samfunnsutviklingen.

Lokalsamfunnet i Gjerdrum er det sted Gud har sendt kirken i Gjerdrum til å være Guds folk og Kristi kropp. Det er her Den norske kirkes visjon om å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke skal leves. Det er i dette lokalsamfunnet Guds visjon for samfunnet som et helbredende og bærekraftig fellesskap skal virkeliggjøres, og det er i dette lokalsamfunnet budskapet om Guds kjærlighet og nåde som overvinner død, skyld og smerte, skal forkynnes og gi mennesker håp om en evig fremtid.

Fredrikstad 30.mars 2014

Atle Sommerfeldt

Biskop

